

Целью исследования было определить основные трудности в использовании информационных технологий (ИТ) в преподавании клинических дисциплин, предложить дидактические подходы. Использовались следующие методы: теоретический анализ и изучение методической литературы, нормативных и методических документов, наблюдение, анализ собственного опыта.

Результаты. Для реализации получения информации были определены условия разнообразия видов учебной деятельности студентов медицинского вуза, такие как единство способов доступа к информационным ресурсам, обмена информацией, ее передачи, транслирования; единство форм и методов осуществления информационного взаимодействия, наличие базы научно-педагогических, методических, медицинских знаний. Однако среди ключевых моментов отмечено умение преподавателей клинических дисциплин в полном объеме использовать возможности ИТ, их компетентность. Определены дальнейшие перспективы.

Выводы. Решение выделенных проблем использования ИТ позволит эффективно интегрировать новые ИТ с традиционными подходами, что расширяет возможности преподавания клинических дисциплин в медицинском ВУЗе.

УДК 378.147.091.33-027.22:617.7]-057.875:[378.4:61](477.64-25)
**ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ДІАГНОСТИЧНИХ ІГОР У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ
ОФТАЛЬМОЛОГІЇ ЗДМУ**

Неділька В.І.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: викладання, офтальмологія, діагностичні ігри.

В сучасній медицині, як і в науці в цілому, одним з головних принципів є принцип систематизації знань. Досконала систематизація можлива при застосуванні багатьох спільних чинників конкретного явища або процесу. Для можливості застосування цього підходу необхідна формалізація знань та навичок у будь-якій сфері пізнання чи практичної діяльності.

Мета дослідження. Вивчення можливості формалізації знань студентів на кафедрі офтальмології на ґрунті висхідної нечіткої інформації в завданнях діагностики захворювань та вибору тактики лікування.

Основна частина. В процесі навчання частково використовувався метод діагностичних ігор, запропонований академіком І.М.Гельфандом. Для цього були розроблені діагностичні задачі, в яких треба зробити вибір між двома – трьома схожими за скаргами та патологічними проявами, захворюваннями. В ряді випадків формувалися групи з трьох студентів на одного хворого з метою побудови моделі загальної точки зору, яка виконувала дві функції – виділення симптомів, які відхиляються від основної картини хвороби та оцінки ступеню узгодженості членів групи. Таким чином, досягнута спільна точка зору сприяла постанові правильного діагноза та вибору методу лікування. В процесі обробки отриманих відомостей про перебіг хвороби, історію життя пацієнта, динамічні дані додаткових досліджень, студенти об'єднували отримані знання в масиви, розділюючи їх за ознаками подібності та невідмінності з подальшим віднесенням то тієї чи іншої хвороби. В разі співпадіння думок, призначалося лікування та складався прогноз подальшого перебігу захворювання.

Висновки. Навчання студентів з використанням діагностичних ігор сприяє створенню алгоритму реальних дій лікаря, орієнтованого на врахування особливостей стану конкретного хворого. Вибір методу лікування ґрунтується на протоколах МОЗ України, але повинен спиратися на індивідуальні особливості пацієнта.